

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Ambrosii Calepini Dictionarivm Vndecim Lingvarvm

Calepino, Ambrogio

Basileae, 1616

E ante T

[urn:nbn:de:bsz:31-107476](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-107476)

Erymnus, *Ἐρυμνός*, Vrbis Lydiæ, Trallis postea dicta, Steph.
Erymnus, *Ἐρυμνός*, Vrbis Lyciæ, Steph.
Erythea, *Ἐρυθραία*, Vrbis Cypri in quo Apollo Hylares colitur, Stephan.
Erythraea, *Ἐρυθραία*, Vide Oeniadæ, vrbis Acamanix, quæ postea Oeniadæ nominata est; aliqui totam Oeniadæ regionem Erythraeam nominant, ab Erythra Acheloi filia, gentile Erythraeus, Steph.
Erytheus, *Ἐρυθραῖος*, rex fuit Athenarum, Orithyæ pater, quam Boreas rapuit, & in Thraciam deduxit.
Erythraia, *Ἐρυθραία*, Ger. Ein Insel im Hochmeer nahe bey den Casidub, best. sept. Cæcis. Insula est in Oceano, proxima Gadibus, in qua olim Geryon: regnasse creduntur. In ea tanta æria benignitas esse fertur, ut homines pariat penè immortales. Strabo lib. 5. & Plin. lib. 4. cap. ult.
Erythraia, *Ἐρυθραία*, Vrbis Paphlagoniæ, *Ἐρυθραία* dicitur. Apollonius *Ἐρυθραῖος* dicit Steph.
Erythra, *Ἐρυθραία*, Vrbis Ionu, quæ & Cnopolis, *Ἐρυθραία*, à Cnopo vocabatur. Alia est Libyæ, & alia Locridis, alia Bœotix, & alia Cypri, quæ nunc Paphos, Steph.
Erythra acra, *Ἐρυθραία*, Promontorium est Libyæ, Steph. *Ἐρυθραία*, quanti dicat giebam rubram, vrbis Aegypti, Steph.
Erythra, *Ἐρυθραία*, Vulgò *Cabe bianco*, Civitas Asiæ, non longè à Chio, ex qua Sibylla fuit, quam à patria Erythraia nominaverunt: annusque sanæ mulier, & divinatix, tempore Alexandri.
Erythreum mare, Pars Oceani, Arabiam à Meridie alluens: ad Occidentem, Arabico: ad Ortum, Persico sinu terminata. [*Ἐρυθρὸν ἕωθεν ἰσχυρὸν Ἰνδία*. Ger. Das Rotmeer oder das Arabisch Meer.] Ratio nominis variè traditur à scriptorib. Proximè tamen ad veritatem videntur accessisse, qui ab Erythra rege, Persei & Andromedæ filio, dictam putant: cui etiam opinio subscribit Arrianus, Geographorum Alexandri, li. 8. Reliquæ opiniones, hic brevitate causa omisimus. Strabo lib. 16. A Latinis autem per errorem videtur appellatum Mare rubrum. Nam quum audirent à Grecis Erythreum vocari, existimantes à rubredine aquarum ita dictum, ipsi quoq. Mare rubrum dicebant.
Eryx, *Ἐρυξ*, Ger. Ein Berg in Sicilien best. sept. Monte di S. Gulliana. Nomen montis in Sicilia, ab Eryce ibi sepulto: & nomē civitatis in eo sitæ, in quo templū Veneri cōstruxit Eryx ejus filius. Ovidius secundo de Arte: Sed dea nec patitur sic ad sua munera cogi. Colle sub umbroso, quē tenet altus Eryx. Pomponius: Montis Eryx maximè memoratur ob delubrum Veneris. Vnde Venus Erycina dicta est. *Ἐρυκίνα*. Ovidius secundo Amor. Quid geminas Erycina in eos sine sine dolores?
Esa, *Ἐσα*, ante S. Nomen filii Isaac, qui & Edom: hoc est, in fuis: Scit, quod pilosum significat, appellatus est.
Esis, pro fluvii nomine, Vide AESTIS.
Eslinga, vrbis Germaniæ in ducatu Vvirtembergico.
Eledones, *Ἐλεδόνες*, teste Plin. lib. 4. cap. 12. populi sunt Asiæ, utranq. Scythiam incolentes, super Mæotim lacum, non procul à Rhipæis montibus, quibus (teste Herod. lib. 4. Hist. mos fuit parentum funera cantu prosequi, & congregatis proximis, cadavera ipsa pecudum admittit carnibus comedere: os autem capitis, quod *cranium* vocamus, auro cingere, & ad poculi usum aservare.
Eliæ, *Ἐλιὰς*, Vna ex tribus religiosioribus Iudæorum scdis: quæ omnino tres erant, teste Iosepho. Phanæorum, Esæorum, & Sadduceorum. Ex his Eliæ uxoris & vino, & carnibus abstinere, quotidianumq. jejuniū vertebant in naturam.
Eliis, *Ἐλις*, vrbis Locridis, Steph.
Eliis, ante T.
Elaei, *Ἐλαί*, vrbis est Laconica, Steph.
Etaxalus, *Ἐταλός*, Insula est iuxta sinum Perucum, cujus meminit Plin. lib. 6. cap. 28.
Etearchus, *Ἐτεάρχης*, Oaxi civitatis Creticæ rex fuit, qui amissa uxore filia suæ Phronimæ novercā superinduxit, quæ domum ingressa, ut erat, ita re ipsa se novercam præstitit, cum lædendo, atque omne injuriarum genus excogitando, tum ad extremum impudiciam impingendo. Etearchus criminibus uxoris fidem habens, Themisonem quendam Theorem iurejurando astringit, ut acceptam Phronimam in mari demergeret. Qui quum se neque Etearchi crudelitatis ministrum præbere vellet, neque rursus iusjurandum violare, revinctam funibus puellam demisit in pelagus, eaq. subito retracta, Theam pervenit ubi Polymnechus vir inter Theæos spectatus, in concubinatum Phronimam accipit: qui ex ea Battum genuit Cyrenarum in Africa conditorem. Autor Herodotus lib. 4.
Eteocles, penul. correp. *Ἐτεοκλῆς*. Oedipi filius, ex nefando Iocaste matris cōcubitu editus: cui cum fratre Polynice ita convenerat, ut alternis annis regnarent. Exacto deinde primo anno, quæ Eteocles qui quod major natu esset, primo anno re-

gnaret, tenues fratri regno cedere: Polynices aditus à Tydeo & Adrasto socero, fratri bellum intulit, in quo ambo mutis vulneribus ceciderunt. Impositis deinde cadaveribus eodem rogo, flamma se divisisse traditur: tanquam o dūm illud quod inter vivos fuerat, ne morte quidem finiri potuissent. Interpretatur autem Eteocles vera gloria, ab *ἔτος* quod verum significat, & *κλέος*, gloria. Vnde etiam sine aspiratione scribendum est.
Ereoneus, *Ἐρεωνεύς*, vrbis Eubœæ, *Ἐρεωνεύς*, ab Ereone quodam, nunc *scorpius* vocant, in colle sita: *Ἐρεωνεύς* tam lego, *Ἐρεωνεύς*, Steph.
Etesia, *Ἐτεσία*, Ger. Wind so Jährlich etlich tag in den Herbst. *Ἐτεσία*, Venti qui certo anni tempore fiant. Hos Suetonius lib. 3. Subiosanos vocat hoc est, Euros. Hi quotannis in viginti ætatis perstant Xl. diebus post Caniculæ exortum. Di. Si Etesia est, annus: *ἔτεος* enim annus, *ἔτεος*, annus: *ἔτεος* ad ex omnibus ventis hi maximè stati sunt, & singulis annis eodem tempore redeant. De his Plin. libro 37. cap. 5. & Gell. lib. 2. cap. 18.
Ethalia, *Ἐθάλια*, insula in Ligustico mari, Populonia vrbis opposita, ab Ethalio, qui ei præfuit, sic dicta. Quiddam hoc nomen cum diphthongo scribant. Vide AETHALIA.
Ethecula, insula est in ora Caræ, non procul ab Argis insula. Plin. lib. 5. cap. 31.
Etheleum, Fluvius minoris Asiæ, olim Troadis & Myræ terminus, cuius meminit Plin. lib. 5. cap. ult.
Ethemum, nomen viri proprium, de quo Virg. li. 10. Aca. nomen, quum ait:
 Et clarus Ethemum Lycia comitatur ab alia.
Ethici, Africæ populi, apud Plin. lib. 5. cap. 4.
Ethiopia, *Ἐθιοπία*, populi Thestaliæ, ab Ethiole Neopolemi filio, Steph.
Ethusa, Olim insula fuit in mari Myræo, quæ deinde continens apud Myndum accrevit. Plin. lib. 26. cap. 19.
Etiæ, *Ἐτιὰ*, vrbis Laconicæ, aut Cretæ civitas, patria Myndus, nomen ex septem sapientibus: unde Erius nomen dicitur, Steph. ante V.
Eva, *Ἐβα*, Vrbis Arcadiæ: gentile Evæus, Steph.
Evadne, per d. ante n. *Ἐβανή*, Martis filia ex Thebe uxore Alcopi, & conjux Capanei, quæ illum incredibili amore dilexit. Itaq. quum audisset illum apud Thebas occidisse, fere in motu stuporem dignuit: deinde quum celebrasset funus, se in rogam projecit. Ejus meminit Virg. 6. Aen. Evadne, & Ethiopea, &c.
Evæmon, *Ἐβæμων*, Pater fuit Eurypli qui cum Grecis ad Trojam profectus cum quadraginta navibus, præfuit Ontoniis, Autor Homerus in Catalogo navium.
Evæntis, *Ἐβαντίς*, Nomen regis Lacedæmoniarum, qui ad cathedradum introitum Thestaliæ contra Xerxem, cum Themistocle Atheniensium duce, à Grecis constitutus fuit.
Evagoras, ad quem Iocrates scripsit.
Evant, *Ἐβαντίς*, populi quorum meminit Glaucus libro 4. de Arabia.
Evân, Vnâ est ex Bacchi cognominibus. Ovid. lib. 4. Metam. Nyctelusq. Elæusq. parens, & Iacchus, & Ivan. *Ἐβαντίς* Evantes, dicitur sunt Bacchi, quæ Liberi patris Orgia celebrantes, Evantis nomen idemdem exclamabant. Virg. 3. Aen. Evantis Orgia circum Ducebat Phærgias.
Evândër, *Ἐβανδῆρ*, Proprium nomen Carmentis filii, quum patrem improdum occidisset, relicta Arcadia, in Latium sese contulit, atq. pulsis Aboriginibus, in Palatino monte cōstitit, ut oppidum Pallantem fundavit, à nomine Pallantis (ut Virgilio placet) proavi sui. Virg. 8. Aeneid. Arcades his oris, genus à Pallante profectum, Qui regem Evandrum comites, qui signa sequenti Delegere locum, & posere in nobilibus urbem, Pallantis proavi de nomine Pallantem. *Ἐβανδῆρ* & nominativus Evandrus. Virg. 1. Aeneid. Tum patet Evandrus dextram complexus contus Harret. *Ἐβανδῆρ* enim nomen nomen plures ac cælator egregius Athenensis, à M. Antonio Alexandriam perductus, eo que victo, inter captivos Romam advectus, autore Acron in illud Hor. 1. Seren. Sat. 12. *Ἐβανδῆρ* catillum Evandri manibus tritum deiecit, est, callicem nobiliter cælatum.
Evândrius, *Ἐβανδρίδης*, ium, adjectivum est, Evandria regna. Silius lib. 7. Qui Carmentis opes, & regna Evandria servas. Virg. 10. Aen. Nam tibi Tymbræ caput Evandrius abstulit eulis.
Evax, Vide in APPELLATIVIS.
Eubœa, *Ἐβωβία*, Ger. Ein lange Insel im Hochsee. *Ἐβωβία*, vrbis est in mari Argæo tam angustis euripo à Bœotia divisa, ut ponte illi coniungant, insignis tribus promontoria, Ceresio scilicet ad Asiæm vrbem: ad Hellespontum Caphæo, eximo Græcæ *Ἐβωβία* dicitur.